

- 1 = 1752 – Μαρτίω – 15–
 = "Εχοντας ἐγὼ ὁ κάτωδεν ὑπογεγραμμένος κ(αὶ) ὁ κὺρος Βασιλῆς Λου-
 μπαρδόπουλος τὸ περβόλι στὰ
 Ἀργιὰ λεγόμενο Χοντρῆς παντοτινὸ μισιάρικον ἀ τὸν εὐλαβέστατον π(α)
 πα-κύρος Νικόλαον Πολίτη κ(αὶ)
 ἀ τὸν μακαρίτη Ἰωάννη Βασιλάκη, τώρα δέλω δεληματικὸς κ(αὶ) πουλῶ
 κ(αὶ) ξεπουλῶ τὴν πάρτη μου,
 5 γῆς-δέδρη, ὅ,τι μοῦ ἀγγίζει κατὰ τὴν γραφή μας τοῦ ἄνωδεν κύρος Βασίλη
 ω(ς) διὰ γρόσια ἐπτὰ –N. ρ. 7–.
 Τὴν ὥποιαν τιμὴν καὶ πληρωμὴν τὰ λαβαίνω κ(αὶ) κράζομαι πληρωμένος
 κ(αὶ) σοντισφάδος ἔ–
 ως ἔνα ἄσπρο κ(αὶ) ἐκδύνομαι ἀπ' αὐτὸ κ(αὶ) ἀπὸ κάθε ντου δικαίωμα
 κ(αὶ) ἐνδύνω το εἰς στὸν ἄνωδεν ἀ–
 γοραστή, πουρκίσει-χαρίσει κ(αὶ) ως βούλεται ποιήσει, ώσαν καλή ντου
 ἀγορὰ ὑποσχόμενος νὰ τὸν διαφε–
 δεύω εἰς κάθε ἐνάντιον ποὺ ἥδελεν τύχει εἰς αὐτό. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν
 ὑπογράφομε ἴδιοχειρός =
 10 μου κάτωδεν κ(αὶ) ἀξιόπιστοι μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἔξης. Ἀκό–
 μη λαβαίνει κ(αὶ) τὴν καδολικὴν γραφὴ
 τοῦ παντικίου εἰς χεῖρας στου εἰς βεβαίωσιν:— Ζεφανος ἵερεύς ἀρόνις
 ἐγραψα κ(αὶ) βεβαιόνο ως ἀνοδεν:—

97 (φ. 54v)

Διανομὴ πατρικῆς κληρονομίας

1752, Μαρτίου 27

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Νικόλα Βάβουλα κ(αὶ) τοῦ γραφέα ὁ παπα–
 Κωσταντῆς Τζιώτης καὶ ὁ ἀδελφός του Στεφανῆς κάνουν τὴν παροῦσα συμφω–
 νία, ποὺ ἀναφέρεται στὸ μοίρασμα τῆς πατρικῆς των περιουσίας. Σὲ τυχὸν “ἀνη–
 λογία”, ἡ ποινὴ ὄριζεται στὰ 10 ρεάλια.

- 1 – 1752 – Μαρτίω – 27–
 = Τὴν σήμερο συνιβασμένα τὰ δύο ἀδέλφια ὁ εὐλαβέστατος π(α)πα-κύρος
 Κωσταντῆς Τζώτης κ(αὶ)
 ὁ ἀδελφός του ὁ Στεφανῆς κ(αὶ) κάνουν δεληματικοὶ <κ(αὶ) κάνουν> τὸν
 παρὸν ταιριασμὸν κ(αὶ) καβού–
 λι ἀπάνω στὴν κληρονομίαν τοῦ πατρός στως· κ(αὶ) παίρνει ὁ ἀφέντης
 π(α)πᾶς τὸ περγάρδι ποὺ ἔχουν στὰ

- 5 Ἀργιὰ ποὺ εἶχεν ἀ τὸν ἀδελφό ντου τὸν Κωσταντὴ ἀγορὰ κ(αὶ) τὸ τετάρτη ποὺ βαστοῦν ἐκεῖ ὄμπλι—
 γάδο ἀ τὸν Προκόπη τοῦ Γιάκουμου κ(αὶ) τὸ περβόλι στὸ Φυρρὸ Χωράφι λεγόμενο Πιρνιὰ κ(αὶ) στὴ Θυμωπὴ ἔνα παρτιδάκι ποὺ εἶχεν κ(αὶ) στὸ Πασπάρι ἐκεῖ ἔνα κομματάκι ποὺ εἶχεν· μένουν κ(αὶ) τοῦ Στεφανῆ τὰ πράματα ποὺ τοῦ εἶχεν γραμμένα στὴ διαδήκη ντου ὁ κύρης του κ(αὶ) τὸ καυκαράκι στὰ Μνημόρια ποὺ εἶχεν ἀ τὸ Δημήτρη Τζαννετὴ κ(αὶ) μία γαδάρα κ(αὶ) ἔνα πούλαρο κ(αὶ) νὰ στρέψῃ τοῦ π(α)πᾶ ρ. 1–60
- 10 ὡς καδὼς ἐλογαριάστησαν κ(αὶ) ἐσυμφώνησαν ὡς καλὰ ἀδέλφια· κ(αὶ) ἀπὸ τὴν σήμερον μένουν στερκτοὶ κ(αὶ) ἀναπαμένοι μὴν ἡμπορώντας πλέον ὁ εἰς πὲρ τοῦ ἄλλου νὰ γυρεύσῃ κανένα δικαιόωμα οὔτε αὐτοὶ οὔτε οἱ διάδοχοί ντως ὑποσχόμενοι νὰ τὸ ἐπικρατήσουν στερεὸν κ(αὶ)
- ἀμετάκριτον. Κ(αὶ) ἂν κανένας ἥθελε σηκωδῆ νὰ παρέβῃ τὸ καβούλι ντως, νὰ πληρώνῃ τ—
 οὐ κατὰ καιροῦ ἀφεδίας ρ. 10 — κ(αὶ) πάλιν τὸ παρὸν νὰ μένη στερεόν, βέβαιον κ(αὶ) ἀχάλαστο—
- 15 ν στερεώνοντάς στο μὲ τὴν ὑπογραφή ντως κ(αὶ) ἀξιόπιστοι μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἔξης:—
 — Ήα κο ζάν τής· τξιότις· Σέργο κ(αὶ) βεβεόνο τὰ ἄνοδεν—
 — Σεφανὶς τξοτις Σεργι κ(αὶ) βεβεόνι κ(ὰ) μὴν ἔχοντας γράμματα ἐγραψα εγο Ήάνικόλας βασουλας κ(αὶ) μαρτιρω ὡς ανωδεν—
 Ήά Σεφανος ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ὡς ἄνοδεν:—

98 (φ. 54v)

Πώληση χωραφιοῦ κατόπιν ἐκτιμήσεως

1752, Ἀπριλίου 7

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων Ἰωάννη Ἀρώνη καὶ τοῦ γραφέα ἡ κερὰ Μαρία, γυναῖκα τοῦ ποτὲ Σταμάτη Μιξάκη, ἔχοντας μία πάρτη χωράφι στὰ Πετρόνια (λεγόμενο Τζώτη) τὸ πουλεῖ τοῦ Βασιλη Λουμπαρδόπουλου γιὰ 1 γρόσι. Ἐκτιμητὴς ὁ Στέφανος Μιξάκης.

